

«قطار سفید» از راه رسید

روایت تازه شمس لنگرودی از تنهایی، عشق و مرگ منتشر شد

شمس لنگرودی را باید یکی از هدفمندترین هنرمندان معاصر بدانیم؛ هنرمند و اهل قلمی که برای ثانیه به ثانیه زندگی اش برنامه دارد و به عقیده خودش اگر وارد حوزه جدیدی می‌شود، سعی می‌کند در آن حوزه هدف داشته باشد و کار را به نحو احسن انجام دهد. او طی روزهای گذشته اقدام به انتشار مجموعه شعر «قطار سفید» کرد که این مجموعه در ۲۲۲ صفحه از سوی انتشارات نگاه راهی بازار نشر شد.

او می‌گوید تنهایی، عشق و مرگ المان‌هایی هستند که همیشه در شعرهایش وجود دارند و در کتاب قطار سفید هم دیده می‌شود.اما با تاکید می‌گوید آن امیدی که در کتاب‌های قبلی من وجود داشته در شعرهای این کتاب کمتر دیده می‌شود.

او در گفت و گویی که با ایننا درباره کتاب تازه‌اش انجام داده، شعرهای این کتاب را جزو سروده هایش در دهه ۹۰ دانسته است. این شاعر درباره انتشار کتابش در شرایط کرونا گفت: ترسی نداشتم کتابم در دوران کرونا منتشر شود و برای آن نیز دلیل داشتم. نخست این‌که نیاز به صبر کردن ندارم؛ زیرا یک عده مخاطب دارم که وقتی می‌فهمند من کتاب منتشر کردم، تهیه می‌کنند و خیلی با این چیزها کاری ندارند.

از طرفی یک عده هم هستند که شعرهای مرادوست ندارند و هر زمانی هم که کتاب را منتشر کنم، آن را تهیه نمی‌کنند، بنابراین برای من یکی زیاد فرقی ندارد. به نظر من ما کرونا کم نداشتیم و حالا فقط یکی به آنها اضافه شده است.

یکی از نکات متفاوت کتاب تازه شمس لنگرودی نسبت به دیگر آثارش این است که بر خلاف گذشته هر شعر در یک صفحه منتشر نشده است. او در این باره توضیح می‌دهد: مدت‌هاست اصراری ندارم که حتما از شیوه‌های گذشته برای چاپ کتاب استفاده کنم و هر شعر را در یک صفحه بیاوریم، چراکه باتوجه به وضعیت گرانی کاغذ دلیلی ندارم یک صفحه را به یک شعر اختصاص دهیم و این مسخره است و می‌توان چند شعر را در یک صفحه آورد. البته این‌که در گذشته چنین کاری انجام می‌شد، کار غلطی نبود و تصور بر این بود که هر شعر کتابی است؛ بنابراین هر شعر را باید در یک صفحه مستقل چاپ کرد، اما الان با این گرانی ضرورتی ندارد و به نظر پشت سرهم چاپ شود، بهتر است.

بررسی «شیوه شمس در تاویل کلام الهی»

نشست «شیوه شمس در تاویل کلام الهی» به صورت مجازی برگزار می‌شود. بیست و چهارمین نشست از مجموعه درس‌گفتارهایی درباره شمس تبریزی در ساعت ۱۶ چهارشنبه ۲۵ تیر با سخنرانی محمدرضا موحدی به‌صورت مجازی از صفحه اینستاگرام مرکز فرهنگی شهر کتاب بخش خواهد شد. مدتی است که مرکز فرهنگی شهر کتاب از طریق صفحه اینستاگرامش به برگزاری برنامه‌های مفید در فضای مجازی اقدام کرده‌است. /ایسنا

سینماماشین ادامه می‌یابد

مدیر طرح سینما ماشین می‌گوید مصمم است با وجود بازگشایی سالن‌های سینما، طرح سینما ماشین را به‌عنوان تجربه‌ای متفاوت از مواجهه مخاطب با فیلم، ادامه دهد. صفرخانی گفت: ایمان دارم که اگر ۲درصد مردم کشورمان ماهی فقط یک بار به سینما بروند، صنعت سینمای ما بارش بسیار بالایی مواجه خواهد شد و آنجاست که می‌توان به اقتصاد این هنر و اثرگذاری آن در اقتصاد کلان کشور بسیار امیدوار بود. /ایرنا

بالی‌لی گلستان، مترجم و مدیر گالری گلستان در زادروزش درباره تمام موفقیت‌ها و حواشی زندگی‌اش از جمله سریال آقازاده گفت وگو کرده‌ایم

ما به زندگی بدهکاریم نه طلبکار

آثاری از سهراب سپهری، مودر صاف آتشه بین گلستان و سازندگان آقازاده

لی‌لی گلستان اگر اولین بانوی گالری‌دار در ایران نباشد، حتما جزو اولین‌هاست و با آدم‌های مهمی در دنیای هنر و ادبیات در ارتباط بوده است. او بیش از ۴۰ کتاب ترجمه کرده و خیلی‌ها نامش را از همان اولین کتابی که ترجمه کرده بود– یعنی «زندگی، جنگ و دیگر هیچ» نوشته اوریانا فلاچی– به یاد دارند، اما گلستان حالا خیلی بیشتر از یک مترجم صاحب‌نام است. او در سال‌های اخیر به یک چهره بدل شده و هر اقدامی که می‌کند، واکنش‌ها و حاشیه‌هایی به دنبال دارد؛ حاشیه‌هایی که پی در پی رخ می‌دهند، یکی تمام می‌شود، بعدی از راه می‌رسد یا قبلی‌ها دوباره رو می‌آیند تا به عنوان یک گالری‌دار همچون یک سلبریتی به نظر برسد، آن هم در حالی که امروز ۷۶ ساله می‌شود. بالی‌لی گلستان در روز تولدش درباره سال‌های فعالیت و حضورش در عرصه هنر حرف زدیم، استمرار و موفقیتش در این عرصه و همین‌طور درباره برخی حاشیه‌ها از جمله تابلوی سهراب سپهری که این روزها داستانش را سریال آقازاده روایت می‌کند.

«سال‌هاست که فعالیت هنری دارید و حداقل ۴۰ سال است که گالری گلستان را مدیریت می‌کنید. این حضور مستمر و موفقیت‌تان را مدیون کدام ویژگی شخصیتی یا خصوصیت رفتاری خودتان می‌دانید؟

بیشتر از هر چیز به این دلیل که پشتکار و استمرار دارم. وقتی کاری را شروع می‌کنم خیلی جدی به آن نگاه می‌کنم و دنبالش را می‌گیرم، مسائلم را چاره‌جویی و با علاقه کار می‌کنم. به نظرم آدم وقتی به کاری علاقه‌مند است، باید خیلی با وسواس آن را انجام بدهد. وسواس به‌علاوه صداقتی که با مخاطب و هنرمندان داشتم و راحتی و راهی‌ایی که در این رابطه‌ها بود، باعث شد به اینجا برسم. معتقدم رک و راستی و صداقت جواب می‌دهد. خیلی‌ها به من ایراد گرفتند که تو زیادی صریح هستی، زیادی راحت حرف می‌زنی و زیادی عقیده‌ات را ابراز می‌کنی اما من این‌طوری هستم و راستش را بخواهید نتیجه بدی هم نگرفته‌ام. پس همین شیوه را ادامه خواهم داد.

«در سال‌های اخیر گویی تبدیل به سلبریتی شده‌اید که برای یک گالری‌دار اتفاق نادری است. فکر می‌کنید علت و ریشه‌اش در چیست؟

با کلمه سلبریتی موافق نیستم، اما من آدمی هستم که کار می‌کند؛ ترجمه کرده‌ام، گالری‌داری کرده‌ام و همه این کارها را با جدیت انجام داده‌ام. اگر مردم لطف دارند و رابطه خوبی شکل گرفته و علاقه‌مند به کارهای من هستند، لطف آنهاست. مردم

قدر می‌دانند و خوب و بد را از هم تشخیص می‌دهند. کسانی که فکر می‌کنند مردم نمی‌فهمند، شعور ندارند، پس هر کاری خواستیم بکنیم، کاملا در اشتباه هستند. من هر کاری کرده‌ام برای مردم بوده و به خاطر مردم و آنها هم این را فهمیده‌اند. این خیلی مهم است که فهمیده و قدر دانسته‌اند و من هم قدردان هستم و از همه آنها متشکرم؛ از همه مخاطبان و همه هنرمندانی که با من کار کرده‌اند. این حرف‌ها را از روی تواضع و فروتنی هم نمی‌زنم، راستش را بخواهید به آن اعتقاد دارم.

«چرا هر اقدامی که می‌کنید، با واکنش‌های پررنگ و چگال مواجه می‌شوید؟ مثلا وقتی در تدکس TEDEx سخنرانی کردید، بازتابی گسترده داشت یا مثلا شما را مافیای هنرهای تجسمی می‌دانند یا همین‌طور اظهارات‌تان درباره فروغ فرخزاد که هر چند وقت یک‌بار رو می‌آید و واکنش‌های بسیاری برمی‌انگیزد.

این کارها از نوع رفتار و تربیت و فضای فرهنگی– هنری و سال‌ها تجربه‌ام می‌آید. این کارها با هدف سر و صدا کردن یا دیده شدن نمی‌کنم. من کار خودم را می‌کنم و اتفاقا مردم می‌پسندند، مثلا است که مردم می‌دانند من کار بزن در رو نمی‌کنم. فهمیده‌اند که با وسواس و دقت زیادی کار می‌کنم. در ضمن این هم طبیعی است که پشت سرم حرف بزنند. وقتی کسی دیده شود، پشت سرش حرف هست، همیشه همین بوده، قبل از انقلاب و حالا. از این بابت ناراحت نیستم. بگویند مافیای گالری گلستان! اصلا نمی‌فهمم یعنی چه و برایم مهم نیست. آیا حمایت کردن از جوانان اسمش مافیا است؟ یاد داشتم درباره فروغ فرخزاد هم معتقدم دوباره آن را رو کردن یک جور شیطننت آگاهانه است. فکر می‌کنم آن حرف‌ها مربوط به دهه ۷۰ باشد. دقیقا خاطرم نیست اما فکر می‌کنم از من سوال شده که به عنوان یک دختر در آستانه بلوغ در خانه‌ای که این حرف‌ها و اتفاقات در آن بوده، چه حسی داشتی یا راجع به این شاعر چه فکر می‌کنی. خب من مادرم را می‌دیدم و طبعا طرف مادرم بودم و طبعا دوست نداشتم کسی بیاید زندگی ما را به هم برزند که زد. کسانی که دارند از من بابت اظهاراتم ایراد می‌گیرند اگر برای خودشان همین اتفاق رخ بدهد، همین‌طور قضاوت می‌کنند؟ این حرف‌ها را می‌شنوم و نشنیده می‌گیرم. از این گوش می‌شنوم و از گوش دیگر در می‌کنم. آنقدر انتقادهای عجیب کردند، حرف‌های بد زدند که اندازه ندارد، اما از چوگی به من یاددادند که دقت داشته باشم و ببینم چه کسی چه چیزی می‌گوید. در خانواده‌ام به من یاد دادند که هر کسی از من تعریف کرد خوشحال نشوم و هر کسی مرا تذکب کرد، ناراحت نشوم. من این را یاد گرفته‌ام و اصلا از حرف‌هایی که پشت سرم می‌زنند، ناراحت نمی‌شوم. خودم می‌دانم این حرف‌ها را به چه دلیل و در جواب چه سوالی

گفته‌ام. درست هم گفته‌ام. شعر فروغ به جای خودش قابل تعریف است اما به عنوان یک انسان با این عملکرد قابل تعریف نیست. همیشه هنر را از هنرمندش باید جدا کرد.

«حتما سریال آقازاده را دیده‌اید. نظرتان درباره تابلوی سهراب سپهری و داستان جعل تابلو در این سریال چیست؟ قصد ندارید واکنش نشان بدهید؟

من فکر می‌کنم این یک جریان برنامه‌ریزی شده است و به نظر ما هدف خاصی انجام گرفته؛ نمی‌دانم هدفشان چیست اما می‌دانم حتما نیتی دارند؛ نیتی که خیر نیست شر است. این کارها برای چیست؟ مردم دارند به کرونا مبتلا می‌شوند و روزی ۲۰۰ نفر جانشان را از دست می‌دهند و می‌بینیم اوضاع مملکت و گرانی بیداد می‌کند، آن وقت می‌آییم و چنین فیلمی می‌سازیم.

من باز هم برای هزارمین بار از این گوش می‌شنوم و از گوش دیگر در می‌کنم و چون اهمیت نمی‌دهم به این چیزها. اما من از بالا به این اتفاقات نگاه می‌کنم. آدم‌هایی که از این کارها می‌کنند، بدانند همه‌اش نقش بر آب است.

«آیا در این لحظه از زندگی، آدمی مثل شما ممکن است حسرتی داشته باشد یا کار نکرده‌ای که دلش می‌خواسته انجام بدهد؟

نه، حسرتی ندارم. شاید با خودم فکر کنم اگر فلان کار را نمی‌کردم، بهتر بود و در کارم موفق‌تر می‌شدم ولی این‌که کاری بوده که دلم می‌خواسته انجام بدهم و نداده باشم، نه نبوده است. امروز ۷۶ ساله می‌شوم و حسرتی ندارم. سه فرزند درجه یک دارم. یک گالری معتبر دارم، ۴۰ کتاب منتشر کرده‌ام که تمام آنها به چاپ ششم تا چاپ سی و هشتم رسیده. سختی‌هایی داشته‌ام و خوشی‌هایی و مهم‌تر از همه مزد زحمتم را از مردم گرفته‌ام. همیشه معتقد بوده‌ام ما به زندگی بدهکاریم و نه از آن طلبکار. تا جایی که توانسته‌ام بدهی‌ام را داده‌ام و طلبی ندارم جز سلامت بچه‌هایم. حسرت هیچ‌کار نکرده‌ای را نمی‌خورم و بعد از ۷۶ سال سرم را بالا می‌گیرم و می‌گویم شکر.

البته سخنرانی در تدکس TEDEx هم بسیار به من کمک کرد. این سخنرانی خیلی شنیده‌شد و خیلی بازتاب عجیب و فوق‌العاده‌ای داشت. خانم‌های زیادی به من لطف داشتند و حتی با من دردلد کردند درست مثل این‌که من مشاور خانواده شده‌بودم. تا جایی که بلد بودم کمک کردم و آنجا‌که می‌شد تجربیات خودم را در میان گذاشتم. تدکس خیلی کمک‌کرد شناخته شوم و این اتفاق عجیب در زندگی من بود. این‌که مراد خیابان می‌بینند و می‌شناسند به خاطر همان سخنرانی است و حالا هم چون آن سخنرانی زیاد دیده‌شده در باره‌اش کتاب منتشر می‌کنند. این همه بازتاب فقط به خاطر صمیمیت و صراحت من بود. من از همه متشکرم. /

تازه خبر

فرزانه فخریان، معاون فرهنگی سروش شد

فرزانه فخریان با حکم ابراهیم شمشیری، مدیرعامل انتشارات سروش به عنوان معاون فرهنگی و تولید انتشارات سروش منصوب شد. فخریان دانش آموخته دانشگاه تهران در رشته کارشناس ارشد مطالعات فرهنگی و رسانه، کارشناس ارشد زبان‌شناسی و دانشجوی دکتری زبان‌شناسی بوده و مسلط به زبان‌های روسی، انگلیسی و اسپانیایی است. در کارنامه فخریان سوابق اجرایی چون: مدیر روابط عمومی و ارتباطات بین‌الملل بنیاد شعر و ادبیات داستانی و مشاور توسعه و برنامه‌ریزی فرهنگی انتشارات علمی و فرهنگی دیده می‌شود.

عدد چهارم

فراخوان «تئاتر ۱۹»

عمارت نوفل لوشاتو برای اجرای تئاترهایی متناسب با عصر فاصله‌گذاری اجتماعی در زمانه شیوع کرونا، فراخوانی با عنوان «تئاتر ۱۹» منتشر کرد. این فراخوان شامل بخش‌های تئاتر صحنه‌ای، مونولوگ، دیگر گونه‌های اجرایی و پژوهش خواهد بود که مرحله نخست آن به پذیرش ایده در بخش «دیگرگونه‌های اجرایی» اختصاص دارد. در هفته‌های آتی، فراخوان بخش‌های دیگر هم منتشر خواهد شد.

کتاب [عطف]

جایزه کتاب ملی آمریکا مجازی برگزار می‌شود

بنیاد کتاب ملی آمریکا اعلام کرد به دلیل نگرانی‌های موجود درباره شیوع کرونا و به منظور تضمین سلامت تمام شرکت‌کنندگان، مراسم جایزه کتاب ملی امسال ۱۸ نوامبر (۲۸ آبان ۹۹) و به صورت آنلاین برگزار می‌شود.

دیوید اشتاینبرگر، رئیس هیأت مدیره این بنیاد با انتشار بیانیه‌ای اعلام کرد: گرچه این روش برگزاری برای ما ناگزیری دارد، هیأت مدیره و کارکنان بنیاد کتاب ملی همچنان به برگزاری این مراسم با رعایت استانداردهای بالایی که از آن انتظار می‌رود، متعهد هستند.

مهلت ارسال آثار برای شرکت در این رقابت به دلیل شیوع کرونا از اول آوریل (۱۳ فروردین ۹۹) می ۲۰ تا (۳۱ اردیبهشت ۹۹) تمدید شد و به گفته اشتاینبرگر، امسال با وجود شرایط فوق‌العاده ناشی از شیوع کرونا در مقایسه با سال گذشته در تعداد آثاری که ناشران برای شرکت در این رقابت ارسال کردند، تغییری ایجاد نشده است. / ایرنا

فراخوان «اسرار و ابزار طنزنویسی»

«اسرار و ابزار طنزنویسی» نگارش، تدوین و ترجمه مرحوم محسن سلیمانی به چاپ رسید. کتاب از سه فصل اصلی با عناوین «اصول طنزنویسی»، «قالب‌های طنزنویسی» و «نویسی به روایت طنزنویسان» تشکیل شده است. این سه فصل کلی به ۳۱ بخش شده و در هر یک از این بخش‌ها به جزئیات طنزنویسی پرداخته شده است. از های این کتاب می‌توان به واژه‌نامه انگلیسی- فارسی و فارسی- انگلیسی در انتهای کتاب کرد.

فراخوان «تئاتر ۱۹»

عمارت نوفل لوشاتو برای اجرای تئاترهایی متناسب با عصر فاصله‌گذاری اجتماعی در زمانه شیوع کرونا، فراخوانی با عنوان «تئاتر ۱۹» منتشر کرد. این فراخوان شامل بخش‌های تئاتر صحنه‌ای، مونولوگ، دیگر گونه‌های اجرایی و پژوهش خواهد بود که مرحله نخست آن به پذیرش ایده در بخش «دیگرگونه‌های اجرایی» اختصاص دارد. در هفته‌های آتی، فراخوان بخش‌های دیگر هم منتشر خواهد شد.

د سوم

فراخوان «تئاتر ۱۹»

عمارت نوفل لوشاتو برای اجرای تئاترهایی متناسب با عصر فاصله‌گذاری اجتماعی در زمانه شیوع کرونا، فراخوانی با عنوان «تئاتر ۱۹» منتشر کرد. این فراخوان شامل بخش‌های تئاتر صحنه‌ای، مونولوگ، دیگر گونه‌های اجرایی و پژوهش خواهد بود که مرحله نخست آن به پذیرش ایده در بخش «دیگرگونه‌های اجرایی» اختصاص دارد. در هفته‌های آتی، فراخوان بخش‌های دیگر هم منتشر خواهد شد.